

1. Послушайте Меня, стремящиеся к правде, ищущие Господа! Взгляните на скалу, из которой вы иссечены, в глубину рва, из которого вы извлечены.

УПО: Почуйте Мене, хто женеться за правдою, хто пошукує Господа! Погляньте на скелю, з якої ви витесані, і на каменоломню, з якої ви видовбані.

KJV: Hearken to me, ye that follow after righteousness, ye that seek the LORD: look unto the rock whence ye are hewn, and to the hole of the pit whence ye are digged.

2. Посмотрите на Авраама, отца вашего, и на Сарру, родившую вас: ибо Я призвал его одного и благословил его, и размножил его.

УПО: Гляньте на Авраама, батька свого, та на Сарру, що вас породила, бо тільки одного його Я покликав, але благословив був його та розмножив його.

KJV: Look unto Abraham your father, and unto Sarah that bare you: for I called him alone, and blessed him, and increased him.

3. Так, Господь утешит Сион, утешит все развалины его и сделает пустыни его, как рай, и степь его, как сад Господа; радость и веселие будет в нем, славословие и песнопение.

УПО: Бо Сіона Господь потішає, всі руїни його потішає, й обертає пустині його на Еден, його ж степ на Господній садок! Пробуватимуть в ньому утіха та радість, хвала й піснопіви.

KJV: For the LORD shall comfort Zion: he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the LORD; joy and gladness shall be found therein, thanksgiving, and the voice of melody.

4. Послушайте Меня, народ Мой, и племя Мое, приклоните ухо Комне! ибо от Меня произойдет закон, и суд Мой поставлю во свет для народов.

УПО: Послухай Мене, Мій народе, і візьми до вух, ти племено Моє, бо вийде від Мене Закон, а Своє правосуддя поставлю за світло народам!

KJV: Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation: for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light of the people.

5. Правда Моя близка; спасение Мое восходит, и мышца Моя будет судить народы; острова будут уповать на Меня и надеяться на Мышцую.

УПО: Близька правда Моя: вийде спасіння Моє, а рамена Мої будуть суд видавати народам. Острови будуть мати надію на Мене і сподівання свої покладуть на рамено Моє.

KJV: My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arms shall judge the

people; the isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

6. Поднимите глаза ваши к небесам, и посмотрите на землю вниз: ибо небеса исчезнут, как дым, и земля обветшает, как одежда, и жители ее также вымрут; а Мое спасение пребудет вечным, и Правда моя не престанет.

УПО: Здійміть свої очі до неба, і погляньте на землю додолу! Бо небо, як дим, продереться, а земля розпадеться, мов одіж, мешканці ж її, як та воша, погинуть, спасіння ж Моє буде вічне, а правда Моя не зламається!

KJV: Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath: for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment, and they that dwell therein shall die in like manner: but my salvation shall be for ever, and my righteousness shall not be abolished.

7. Послушайте Меня, знающие правду, народ, у которого в сердце закон Мой! Не бойтесь поношения от людей, и злословия их не страшитесь.

УПО: Почуйте Мене, знавці правди, народе, що в серці його Мій Закон: Не бійтеся людської ганьби та їхніх образ не лякайтесь,

KJV: Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart is my law; fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

8. Ибо, как одежду, съест их моль и, как волну, съест их червь; а правда Моя пребудет вовек, и спасение Мое в роды родов.

УПО: бо поточить їх міль, мов одіж, й як вовну, черва їх зжере, а правда Моя буде вічна, і спасіння моє з роду в рід!

KJV: For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool: but my righteousness shall be for ever, and my salvation from generation to generation.

9. Восстань, восстань, одлекись крепостью, мышца Господня! Восстань, как в дни древние, в роды давние! Не ты ли Сразилараава, поразила крокодила?

УПО: Збудися, збудись, зодягнися у силу, рамено Господнє! Збудися, як у давнину, як за покоління віків! Хіба це не ти Рагава зрубало, крокодила здіравило?

KJV: Awake, awake, put on strength, O arm of the LORD; awake, as in the ancient days, in the generations of old. Art thou not it that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

10. Не ты ли иссушила море, воды великой бездны, превратила глубины моря в дорогу, чтобы прошли искупленные?

УПО: Хіба це не ти море висушило, води безодні великої, що морську глибину вчинило дорогою, щоб викуплені перейшли?

KJV: Art thou not it which hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11. И возвратятся избавленные Господом и придут на Сион спением, и радость вечная над головою их; они найдут радость и веселье: печаль и вздохи удалятся.

УПО: Отак визволенці Господні повернуться та до Сіону зо співом увійдуть, і на їхній голові буде радість відвічна, веселість та втіху досягнуть вони, а журба та зідхання втечуть!

KJV: Therefore the redeemed of the LORD shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy shall be upon their head: they shall obtain gladness and joy; and sorrow and mourning shall flee away.

12. Я, Я Сам г Утешитель ваш. Кто ты, что боишься человека, который умирает, и сына человеческого, который то же, что трава,

УПО: Я, Я ваш Той Утішитель! Хто ж то ти, що боїшся людини смертельної й людського сина, що до трави він подібний?

KJV: I, even I, am he that comforteth you: who art thou, that thou shouldest be afraid of a man that shall die, and of the son of man which shall be made as grass;

13. и забываешь Господа, Творца своего, распростершего небеса и основавшего землю; и непрестанно, всякий день страшишься яростипритеснителя, как бы он готов был истребить? Но где ярость притеснителя?

УПО: І ти забуваєш про Господа, що вчинив був тебе, що напнув небеса Він та землю заклав, і завжди щоденно лякаєшся гніву гнобителя, що готовий тебе погубити. Але де той гнобителів гнів?

KJV: And forgettest the LORD thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth; and hast feared continually every day because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? and where is the fury of the oppressor?

14. Скоро освобожден будет пленный, и не умрет в яме и не будетнуждаться в хлебе.

УПО: Закутий в кайдани небавом розв'язаний буде, і не помре він у ямі, і не забракне йому його хліба.

KJV: The captive exile hasteneth that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

15. Я Господь, Бог твой, возмущающий море, так что волны его ревут: Господь Саваоф г имя Его.

УПО: Бо Я Господь, Бог твій, що збурює море, й ревуть його хвілі, Господь Саваот Йому Ймення!

KJV: But I am the LORD thy God, that divided the sea, whose waves roared: The LORD of hosts is his name.

16. И Я вложу слова Мои в уста твои, и тенью руки Моей покрою тебя, чтобы устроить небеса и утвердить землю и сказать Сиону: `ты Мой народ`.

УПО: І кладу Я слова Свої в уста твої та ховаю тебе в тіні рук Своїх, щоб небо напнути та землю закласти, і сказати Сіонові: Ти Мій народ!

KJV: And I have put my words in thy mouth, and I have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens, and lay the foundations of the earth, and say unto Zion, Thou art my people.

17. Воспряни, воспряни, восстань, Иерусалим, ты, который изруки Господа выпил чашу ярости Его, выпил до дна чашу опьянения, осушил.

УПО: Збудися, збудися, устань, дочко Єрусалиму, що з руки із Господньої випила ти келіх гніву Його, чашу-келіха одуру випила, вицідила...

KJV: Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the LORD the cup of his fury; thou hast drunken the dregs of the cup of trembling, and wrung them out.

18. Некому было вести его из всех сыновей, рожденных им, инекому было поддержать его за руку из всех сыновей, [которых] онвозрастил.

УПО: Зо всіх тих синів, що вона породила, нікого нема, хто б провадив її; зо всіх тих синів, яких виховала, нікого нема, хто б підтримав її...

KJV: There is none to guide her among all the sons whom she hath brought forth; neither is there any that taketh her by the hand of all the sons that she hath brought up.

19. Тебя постигли два [бедствия], кто пожалеет о тебе? гопустошение и истребление, голод и меч: кем я утешу тебя?

УПО: Ці дві речі спіткали тебе, але хто пожаліє тебе? Руїна й недоля, і голод та меч, хто розважить тебе?

KJV: These two things are come unto thee; who shall be sorry for thee? desolation, and destruction, and the famine, and the sword: by whom shall I comfort thee?

20. Сыновья твои изнемогли, лежат по углам всех улиц, как сернав тенетах, исполненные гнева Господа, прещения Бога твоего.

УПО: Синове твої повмлівали, лежали на розі всіх вулиць, мов олень у тенетах, повні гніву Господнього, крику Бога твого...

KJV: Thy sons have fainted, they lie at the head of all the streets, as a wild bull in a net: they are full of the fury of the LORD, the rebuke of thy God.

21. Итак выслушай это, страдалец и опьяневший, но не от вина.

УПО: Тому то послухай оцього, убога й сп'яніла, але не з вина:

KJV: Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, but not with wine:

22. Так говорит Господь твой, Господь и Бог твой, отмщающий за Свой народ: вот, Я беру из руки твоей чашу опьянения, дрожжи изчаши ярости Моей: ты не будешь уже пить их,

УПО: Так говорить Господь твій, Господь і твій Бог, що на прою за народ Свій стає: Ось келіха одуру Я забираю з твоєї руки, чашу-келіха гніву Мого, більше пити його вже не будеш!

KJV: Thus saith thy Lord the LORD, and thy God that pleadeth the cause of his people, Behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, even the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again:

23. и подам ее в руки мучителям твоим, которые говорили тебе: `пади ниц, чтобы нам пройти по тебе`; и ты хребет твой делал какбы землю и улицую для проходящих.

УПО: І дам Я його в руку тих, що гнобили тебе, що вони до твоєї душі говорили: Схились, і по тобі ми перейдемо! І поклала ти спину свою, немов землю, й як вулицю для перехожих...

KJV: But I will put it into the hand of them that afflict thee; which have said to thy soul, Bow down, that we may go over: and thou hast laid thy body as the ground, and as the street, to them that went over.